

Blik op de Weg Verkeersgedrag en verkeersveiligheid centraal

Het idee voor 'Blik op de Weg' is in de periode 1984-1991 ontstaan. Programmamaker en presentator Leo de Haas was toen cameraman en werkte in opdracht van het NOS-journaal. Hij bevond zich beroepshalve veel op de weg en verbaasde zich over ons gedrag in het verkeer. In de periode hiervoor was De Haas werkzaam als fotojournalist en had hij veel te maken met het werk van de politie en dus ook met verkeersongevallen en de oorzaken daarvan. De Haas bedacht dat het misschien een goed idee zou zijn om verkeersgedrag op video vast te leggen en vervolgens overtreders op een later tijdstip met hun eigen gedrag te confronteren. In eigen beheer ontstond zo de pilot van Blik op de Weg.

De NCRV zag wel wat in het programma. Het was in eerste instantie de bedoeling om een eenmalige uitzending van drie kwartier tot een uur te maken, maar men besloot meteen zes afleveringen te bestellen. Inmiddels gaat Blik op de Weg het zeventiende jaar in.

In Blik op de Weg staan verkeersgedrag en verkeersveiligheid centraal. Het programma wil mensen een spiegel voorhouden, maar zeker niet belerend zijn. Er wordt geen oordeel geveld over goed of fout; dat wordt aan de kijker zelf overgelaten. De weggebruiker krijgt een 'Blik achter de schermen' bij zijn medemens om zo mogelijk meer begrip te krijgen voor elkaars en dus ook het eigen verkeersgedrag.

Vooraf

Het maken van Blik op de Weg vergt nogal wat voorbereidingen. Ten eerste vraagt het prepareren van de auto veel van de inventiviteit en creativiteit van de inbouwers. De apparatuur (waaronder camera's, recorder, beeldscherm, en apparatuur ten behoeve van optische- en geluidssignalen) moet veilig worden aangebracht, volgens alle wettelijke voorschriften en ook nog eens makkelijk te bedienen zijn. Daarnaast moeten de vele meters kabel netjes worden weggewerkt. Voordat de auto de weg op kan dient wettelijk alle apparatuur goedgekeurd, getest en geijkt te zijn.

Werkwijze

Het is altijd een politiefunctionaris die de

camera-auto of de cameramotor bestuurt. Daarnaast is er in de camera-auto een cameraman van het team aanwezig en vaak nog een tweede politiemann of -vrouw. Per jaar worden ongeveer 100.000 kilometers afgelegd. Heel belangrijk is, dat er voor het programma niets in scène gezet wordt en dat de politiemann of -vrouw bepaalt wie er wordt gevolgd, staande gehouden en/of geverbaliseerd. De programmamakers hebben daar geen enkele invloed op. Het enige dat de cameraman doet is het filmen van het werk van de politiemann of -vrouw. Nadat deze daarmee klaar is, vertelt de cameraman de betrokken overtreder over het hoe en waarom van zijn aanwezigheid. Hij geeft daarna een speciaal kaartje af, waarop nog eens duidelijk vermeld wordt wie hij is, wat de bedoeling is van zijn aanwezigheid en waar men terecht kan met vragen en opmerkingen. Voordat een onderwerp kant en klaar op televisie te zien is moet er eerst nog het één en ander georganiseerd worden. Afspraken voor interviews en draaidagen voor aanvullende opnamen worden gemaakt. Een interview kan plaatsvinden in hun eigen studio of op een bij het onderwerp passende locatie, binnen of buiten. Of bij iemand thuis. Bijvoorbeeld bij iemand die door de agent in hun camera-auto aan de kant is gezet en met wie zij de gemaakte opnamen graag nog eens terug willen kijken. De aanvullende opnamen betreffen vaak - hoe kan het ook anders - iemand in zijn of haar voertuig. Voor deze opnamen maken ze meestal gebruik van een Volkswagen Caravelle. Daarmee kunnen ze rijdend vanuit de achterzijde en vanaf de zijkant opnamen maken. Naast interviews vinden er in de studio ook de presentatie-opnamen plaats.

Hoe verder

Zodra de beelden op de redactie aankomen worden ze bekeken en gearchiveerd. Daarna kan de selectie plaatsvinden en uiteindelijk de montage van het programma. Zodra de cameraploeg terugkomt van een draaidag met de regiopolitie ergens in het land wordt al het materiaal bekeken en gearchiveerd. Als je nagaat dat er dagen zijn waarop er zo'n tien uur videomateriaal binnenkomt, dan wordt duidelijk dat het erg veel werk is om dat alles te bekijken, te nummeren, in lijsten te verwerken en zo op te bergen dat het ook makkelijk en snel weer terug te vinden is. Met het archiveren van tien uur videomateriaal

is men namelijk zo'n twintig uur bezig... Na het bekijken van alle materiaal 'van de straat' is het tijd om aan de andere items te gaan werken. De inhoud van deze onderwerpen hangt namelijk vaak samen met hetgeen gedurende de voorafgaande maanden met de camera auto is vastgelegd. Presentator Leo de Haas heeft intussen alle beelden uit de camera-auto en van de cameramotor nog eens bekeken. Daarna kijkt hij naar de gesprekken tussen de politiemann of -vrouw met de overtreder. Uit al dat materiaal maakt hij een keuze. De gekozen beelden en gevallen maken een kans om in de uitzending te komen, maar ze kunnen uiteindelijk ook nog op de montagetafel 'sneuvelen'. Meestal hebben ze namelijk zo veel materiaal dat ze persé in de uitzending willen hebben, dat er in de eindmontage alsnog de helft wordt weggegooid. Het monteren van het programma gebeurt helemaal 'in eigen huis'. De cameramensen zorgen er zelf voor dat het programma in grote trekken op een aantal harde schijven komt te staan. Het programma is dan nog ruw gemonteerd, veel te lang en niet afgewerkt. Dan is het de beurt aan Leo de Haas. Hij gaat achter de computer zitten en werkt het programma af. Hij gooit sommige beelden weg en past en meet het geheel zo in elkaar dat het programma op de tweede af de gewenste lengte heeft. Daarna komen de twee cameramannen weer aan de beurt. Zij verzorgen de 'graphics', naamtitels en andere teksten en/of tekeningen die in beeld ko-

men. Ook de titelrol aan het eind van het programma nemen ze voor hun rekening. Als laatste wordt de geluidsmix gemaakt. Uiteindelijk wordt het programma van de hard-disk weer teruggeschreven naar een digitale uitzendtape. Die uitzendtape wordt naar Hilversum gebracht en daar verzorgt het NOB de uitzending ervan.

Huidige stand van zaken

Zoals u wellicht heeft kunnen volgen in de media is er een geschil ontstaan tussen programmamaker Leo de Haas van Blik op de Weg en verkeersofficier Koos Spee. Hierdoor zijn in de afgelopen periode de diverse politiekorpsen afgehaakt. De Haas: "Om erachter te komen wat de publieke opinie was ten opzichte van het programma, heeft Blik op de Weg enkele maanden geleden een website geopend (www.houdblikopdeweg.nl). De reacties waren overweldigend! Dit sterkt ons dan ook in onze questte. Inmiddels zijn we benaderd voor een gesprek met de Raad van Hoofddcommissarissen, waarin ze ons hopelijk gaan uitleggen wat zij willen." Volgens De Haas is het dan ook haast ondenkbaar dat ze ermee moeten stoppen. AV&Entertainment hoopt u in de volgende editie positief nieuws te laten horen...